

Ved jordpåkastelsen

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Takk for at dere var med oss i dag.
Familien

Forrettende: Tommy Stormo
Organist: Alex Kurbanov

 BERTELSEN
GRAVFERD

© Inmemory.no

Hanne Beate Kristiansen Sagøy

f. 12.10.1979 - d. 12.12.2023

Begravelse Aure Kyrkje
torsdag 21. desember 2023

Preludium

Liten fuggel

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Inngangsord, minneord og blomster

Det fine vi hadd sammen

Skriftlesning

Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.

Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden,
all min lengsel går nå dit.

Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.

Refr.

Tale og bønn

Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

Postludium

Time to say goodbye